

Objavljivanje trećeg izdanja „Kompjuterske etike” podsetilo me je na onaj dan 1984. godine kada sam primila korigovan rukopis prvog izdanja knjige. Baš sam se vratila kući iz bolnice posle rođenja svoje ćerke. Tu knjigu sam napisala na kompjuteru marke *Osborne*, koristeći procesor teksta koji se, koliko se sećam, zvao *WordStar* i koji je zastareo već barem deset godina. Danas je moja ćerka, koja je već tinejdžerka, vičnija kompjuterima od mene. Najveći deo dana provodi ispred kompjuterskog ekrana časkajući sa drugarima, radeći domaće zadatke ili pretražujući Veb. Ovo izdanje knjige sklopila sam na laptopu, koristeći jednu od verzija *Microsoft Word* koja automatski ispravlja greške pri kucanju, kao i gramatičke. Naravno, pri pisanju ove verzije knjige veoma često sam odlazila na Veb da potražim izvore i proverim literaturu. I dok sam i dalje oprezna u davanju nekih dalekosežnih prognoza o značaju tih tehnoloških promena za kvalitet i karakter ljudskih života, promene do kojih je došlo tokom poslednjih šesnaest godina zaista su zapanjujuće.

Pošto sam počela da pišem ovo izdanje, postalo je više nego jasno da je moj prvenstveni cilj da obuhvatim one tehnološke promene do kojih je došlo posle drugog izdanja, a posebno širenje i ulazak Interneta u mnoge pore života. Šta treba da mislimo o veb-sajtovima, kukijima, alatima za „iskopavanje” podataka, onlajn uslugama po meri i elektronskoj trgovini? Mnoge od tih problema obrađujem istovremeno sa onima koje i dalje smatram ključnim pitanjima kompjuterske etike: profesionalnu etiku, privatnost, vlasništvo, odgovornost i socijalne implikacije i vrednosti. I zaista, ako pogledate, videćete da u prvom poglavlju nastavljam da se nosim sa središnjim problemom ove oblasti: pitanjem šta je uopšte kompjuterska etika. Da li su etički problemi u vezi sa kompjuterima jedinstveni? U kakvoj su vezi etika i tehnologija?